

GOEDEMORGEN, JUFFROUW DUIF

Komedie in drie bedrijven

door

D.J. EGGENGOOR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GOEDEMORGEN, JUFFROUW DUIF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **D.J. EGGENGOOR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

ANNA DUIF - winkelierster, 60 jaar

ALIE KEFBEK - een buurvrouw, 55 jaar

SJORS GEEPDRIFT - bovenbuurman, 50 jaar

FIENTJE STEUNBEER - studente en onderhuurster van Anna Duif,
20 jaar

THEO BLAF - wijkagent, 25 jaar

FRIKADELLEN HEINTJE - een "Hell's angel", 20 jaar

EDUARD VAN MAARSSEVEEN - bedrijfsleider van de supermarkt,
60 jaar

EEGJE DUIVEKOT- 40 jaar

INTERIEUR:

Het toneel stelt een wat ouderwets maar keurig huiskamerdecor voor met een hoge tafel niet vier stoelen, een dressoir, schilderijen, schemerlampen en planten. Verder een boekenrekje met een paar ordners daarop.

Links is de deur naar de keuken en rechts de deur naar de winkel. Indien mogelijk een deur met matglas waardoor we het licht van de winkel kunnen zien. Op het dressoir de foto van een oudere man en van een pas getrouwd paar.

Anna Duif is de eigenares van een kleine buurtwinkel. Dit blijspel kan eventueel in ieder gewenst dialect gespeeld worden.

EERSTE BEDRIJF

Speelt zich af op een zaterdagmiddag tegen vijf uur. Anna zit aan tafel. Zij is een sympathieke vrouw en een frisse verschijning. Zij draagt een wit schort en telt met behulp van een ouderwets rekenmachientje rekeningen op. Ze drinkt tevens een kopje thee.

ANNA: ...Twee... vijf... zeven. Dat is tweeënzeventig gulden en negentig cent. (*zij schrijft de bedragen in een groot ouderwets winkelboek*) Voor mevrouw Annema! (*telt opnieuw*) Dat is dan vierenzestig gulden en vijftien cent... voor mevrouw Miesmacher! Jaja, dames, wel kopen maar betalen, ho maar. Een onsje van dit... een pak van dat...

FIENTJE (*op. Zij is modern gekleed, b. v. spijkerbroek, T-shirt enzovoort. Zij heeft een tas met boeken bij zich die zij in een hoek gooit*): Hoi, juffrouw Duif.

ANNA: Dag kind. En zit het er weer op voor vandaag?

FIENTJE: Gelukkig wel. We hadden vanmiddag college over het erfrecht. Doodsaai troep, je wordt er gewoon misselijk van. Stootsgewijze verdelingen en legitieme porties. En testamenten al dan niet met een codicil.

ANNA: Een codi... wat?

FIENTJE: Een codicil. Daarin kun je bepalen wat je met je sieraden en kostbaarheden wilt doen.

ANNA (*staat op, lachend*): Gelukkig dan maar dat ik geen kostbaarheden te vergeven heb. Je wilt zeker wel een kop thee?

FIENTJE (*ploft neer*): Heel graag.

ANNA (*schenkt in*): Alsjeblieft.

FIENTJE: Dank je.

ANNA: Ga je weer naar je ouders dit weekend?

FIENTJE: Ja, mams is jarig en dan komt natuurlijk het hele zwikkie weer opdraven. Al m'n broers en zussen met hun aanhang. Een drukte van belang want we zijn met ons achten. O 't is best gezellig, ons hele huis zit dan bomvol. Mam heeft gezegd dat u eens een weekend mee moet komen. Kunt u zien hoe het er bij ons in Ommen uitziet. We kunnen dan een paar lekkere wandelingen maken want we hebben hartstikke mooie bossen in Ommen. En m'n ouders zouden het fijn vinden om met u kennis te maken. Ik heb hen al zoveel over u verteld en ze weten hoe ik het hier bij u naar de zin heb.

ANNA: Ik zal graag een keertje meegaan. Het is erg aardig van je ouders.

FIENTJE: Moet u doen. Ik houd u er aan. U zit hier altijd ook maar zo te kluizen en altijd druk met de winkel.

ANNA (*opgewekt*): Ik hoop m'n winkel nog een tijdje te kunnen drijven. Ik doe het erg graag en je hebt zo een boel contact met de mensen.

FIENTJE: Dat u dat allemaal volhoudt. Inkopen, de vakken vullen, de hele dag in de winkel, staan en maar vriendelijk zijn. En 's avonds de rekeningen van de grossiers betalen.

ANNA (*lachend*): En vergeet de rekeningen niet die ik aan mijn klanten moet sturen.

FIENTJE: 't Is een hele kluif werk. 't Zou niks voor mij zijn.

ANNA: Vrouwen kunnen meer dan ze denken en ook meer dan mannen denken. M'n opoe zei altijd: "Een vrouwenhaar is sterker dan tien span ossen". En zo is het ook. Niet bij de pakken neerzitten en aanpakken, dan komt alles terecht.

FIENTJE: 't Zal toch niet altijd meevallen. U hier zo alleen na de dood van uw man en uw enige dochter zo'n eind weg.

ANNA (*kijkt naar de foto's op het dressoir*): Och kind, zo is het leven nu eenmaal. We hebben een goed huwelijk gehad, bijna veertig jaar samen. Breed hebben we het niet gehad maar we konden ons redden. Een eigen zaak is een hele kopzorg. M'n Gosse was een goeie vent en we zijn gelukkig geweest met elkaar. Dat zou ik jou ook toe willen wensen, een goeie vent. En we waren samen met weinig tevreden. Toen werd Gosse ziek en we wisten allebei dat hij niet beter zou worden. Het heeft nog bijna een jaar geduurd en ondanks zijn ziekte en de pijn en al het verdriet, zijn we elkaar in dat jaar steeds nader gekomen. Dat is iets waar je altijd met dankbaarheid op terug kunt kijken m'n kind, een goed huwelijk.

FIENTJE: Ja, dat kan ik me voorstellen. M'n ouders zijn ook gelukkig met elkaar, niet dat ze dat nou zo open en bloot laten merken... hemel nee, daar zijn het de mensen niet naar, dat ligt niet zo in onze aard. Maar je ziet het... je voelt het aan allerlei kleine dingen.

ANNA: Dat is iets om je hele leven dankbaar voor te zijn, een goed, warm en veilig ouderhuis!

FIENTJE: En uw dochter Hetty, hebt u die al eens bezocht in Canada?

ANNA (*pakt trouwfoto van dressoir*): Nee, zo ver is het nog niet gekomen. Maar het is wel een wensdroom van me. Over een paar jaar ben ik vijfenzestig, dan krijg ik m'n A.O.W. Ik denk dat ik dan de winkel hier zal gaan verkopen en dan ga ik naar Canada, naar Hetty.

FIENTJE: Wat doet ze daar?

ANNA: Zij en haar man hebben een boerderij in de provincie Alberta vlakbij Edmonton. Het is hard werken maar het gaat ze goed. En drie jaar geleden hebben ze een dochtertje gekregen. Ze heet op z'n Engels Ann en ze is naar mij vernoemd. Ik heb haar alleen nog maar op kiekjes gezien die Hetty me altijd toestuurt. Maar over een paar jaar, dan ga ik er naar toe en dan hoop ik de kleine in m'n armen te kunnen sluiten. Als ik het tenminste tot zolang met m'n winkel kan uitzingen. Ik heb maar een klein buurtwinkeltje moet je weten. En hiertegenover komt straks die grote supermarkt. Volgende week zaterdag gaat hij open met veel heibel en bombarie. De vrouw van de burgemeester zal het lint doorknippen.

FIENTJE: Ik weet het. Je wordt nu al constant bedolven onder allerlei folders met speciale aanbiedingen. De brievenbus zit om de haverklap verstopt. Ze schijnen er een speciale afdeling te krijgen voor fruit en vlees. En iedere dag vers brood van de echte warme bakker.

ANNA (*zucht*): Tja Fien, daar kan ik bij lange na niet tegenop concurreren. Ik hoop maar dat m'n ouwe klanten me in ieder geval trouw blijven. Maar ja, zo'n grote supermarkt kan natuurlijk veel goedkoper inkopen dan ik en daardoor ook lagere prijzen berekenen aan de klanten. En bij ieder mens staat natuurlijk z'n eigen portemonnee voorop.

FIENTJE (*staat op*): Kom op, niet bij de pakken neerzitten. Het kan allemaal nog wel meevallen.

ANNA: Ik hoop het. Maar ik ben al zestig en dan heb je d'r niet zoveel zin meer in om nog tegen zo'n grote supermarkt op te boksen.

FIENTJE: Zestig jaar, dat is nog niet oud.

ANNA (*lachend*): Bedankt dat je dat zegt. Als je zestig bent, dan ben je meestal voor de jeugd al schijndood.

FIENTJE: Ik pak vlug m'n weekendtas in en dan hup... naar Ommen.

ANNA (*staat op*): Doe je ouders de groeten.

FIENTJE: Doe ik. (*bij deur*) Zeg waarom hertrouwt u eigenlijk niet?

ANNA (*verbaasd*): Hertrouwen? Ik? Maar Fientje toch!

FIENTJE: Ja, waarom niet. Of een vriend.

ANNA (*beduusd*): Maar Fientje, je lijkt wel gek. Ik op mijn leeftijd.

FIENTJE: U mag d'r nog best zijn. Ik weet zeker dat u d'r helemaal niet zoveel moeite voor hoeft te doen. En ik meen het serieus. En of je nou gaat trouwen of samenwonen of ieder op zichzelf blijft, dat is lood om oud ijzer, En daar gaat het niet om.

ANNA: Waar gaat het dan wél om?

FIENTJE: Dat je iemand hebt om alles mee te delen. De mooie dingen en de nare dingen. En iemand die je kan helpen als er

problemen zijn, zoals nu met die enge supermarkt. Nu moet je alles alleen maar op zien te lossen.

ANNA (*zacht*): Het zou dan weer net zo zijn als met Gosse.

FIENTJE (*resoluut*): Maar Gosse is verleden tijd, een afgesloten tijdperk. U leeft nu en u moet nu verder.

ANNA: Maar hoe kom je nou aan iemand. Ik bedoel... ach, 't is eigenlijk te gek om los te lopen.

FIENTJE: Welnee, 't is zo simpel als wat. (*grijpt de krant*) Hier, kijk maar eens in de krant bij huwelijk en kennismaking. (*beiden buigen zich over de krant*) Eens even kijken. (*leest voor*) 'Jongeman, verlegen type, zoekt meisje van eenentwintig of ouder'... Met uw zestig jaar komt u wel in aanmerking maar we zullen het toch maar niet proberen. (*leest*) 'Nette vrouw zoekt nette weduwnaar, in bezit van auto'.

ANNA: Klinkt goed, ze willen het allebei netjes houden.

FIENTJE: Het enige wat die weduwe wil is een auto met chauffeur om lekker te kunnen rondtoeren. Hier, deze is precies wat u nodig hebt. (*leest*) 'Nette man, zestig jaar, werkzaam in de levensmiddelenbranche zoekt lieve vrouw om samen van het leven te genieten. Brieven onder nummer tweehonderdachtendertig van dit blad'. Het kan niet mooier, hij zit ook in het gruttersbedrijf. Kunnen jullie samen lekker kletsen over de prijs van de Bambix en of de yoghurt nu linksdraaiend of rechtsdraaiend moet zijn.

ANNA (*lachend*): Jij bent me d'r eentje. Misschien is het Albert Heijn zelf wel. Dan ben ik meteen boven jan.

FIENTJE (*duwt haar de krant in handen*): Ik zou er nog maar eens over denken. Maar nu moet ik als de wiedeweerga m'n weekendtas inpakken, anders kom ik vanavond veel te laat in Ommen. Doe! (*vlug af*)

ANNA (*leest langzaam en peinzend de advertentie*): 'Nette man, zestig jaar... werkzaam in de levensmiddelenbranche... zoekt lieve vrouw om samen'... Samen, ja samen met iemand anders. (*de winkelbel gaat. Een mannenstem roept: "Blijf maar". Dan komt Blaf op*)

BLAF (*een sympathiek ogende wijkagent, gekleed in politie-uniform*): Goeiemiddag, juffrouw Duif.

ANNA (*frommelt de krant weg*): Dag agent Blaf. Toch geen problemen hoop ik.

BLAF: Denkt u wel effe aan de sluitingstijd, juffrouw Duif, 't is al vijf uur geweest.

ANNA: Sorry. Ik zal de boel zo afsluiten.

BLAF: Dan zou ik Fientje nog graag even willen spreken.

ANNA: Ze gaat het weekend naar d'r ouders in Ommen en ze is haar tas aan het pakken. Maar ik zal haar roepen. *(bij de deur)* Fientje! Fientje! Agent Blaf wil je even spreken.

FIENTJE *(vanachter het toneel, korzelig):* O nee hè, wat wil die zeikerd nou weer?

ANNA: Fientje, pas op je woorden.

FIENTJE *(op. Ze draagt nu een jack en propt haastig wat kleren in een tas, gejaagd):* Zeg maar op, wat moet je. Maar maak een beetje voort, want ik ga zo naar Ommen.

BLAF: Je staat voor de zestigste keer weer verkeerd geparkeerd,

FIENTJE: Gaan we weer de grote boze politie spelen, Theo? Agent Blaf... waf-waf... waf-waf!

BLAF: We gaan toch niet katten hè, vrouwtje?

FIENTJE *(spottend):* Agent Blaf... kèf-kef... kèf-kef. *(pakt Blaf bij zijn middel en dolt met hem rond, onderwijl zingend)*

Ik danste eenenveertig tango's,

Hij was slank en donkerblond

En allemaal ten bate van de hond...

Woef... woef!

ANNA *(streng maar lachend):* Fientje, hou op en luister naar agent Blaf.

FIENTJE: Maar waarom mag ik mijn autootje daar nou niet parkeren, Theo? Langs dat trottoir met die mooie gele banden. Daar staat nooit een auto. Altijd plaats!

BLAF: Omdat dat verboden is, Fientje. Je staat altijd op plaatsen waar je niet mag staan, op uitritten en dan dusdanig dat d'r geen kip meer in of uit kan. Dit is je laatste waarschuwing. De volgende keer ga je op de bon.

FIENTJE *(overdreven):* Pak van m'n hart. Ik heb het deze keer gered, ik ben gespaard.

BLAF *(verlegen):* En dan nog iets, Fientje, volgende week zaterdag hebben we een gezellige sportmiddag van onze personeelsvereniging. Heb je zin om mee te gaan? Ik doe mee in een voetbalwedstrijd tegen de oud-internationals. Gerrie Mühren en Piet Schrijvers doen mee en Pahlplatz ook. 't Wordt hartstikke spannend. De vorige keer hebben we gewonnen met drie tegen twee.

FIENTJE *(spottend):* Ach Theo, je kunt helemaal niet voetballen. Je schopt nog geen deuk in een pakje boter.

BLAF *(lachend):* Je zult nog eens wat zien. Die oud-internationals moeten het hebben van hun techniek want trainen doen ze niet meer. *(rekt zich uit)* Maar hier staat een vent voor je met een

getrainde body!

FIENTJE (*vlug*): Bel volgende week maar even op. Zal ik zeggen of ik meega, maar nu moet ik d'r echt vandoor. Doe! (*vlug af, waarna de winkelbel gaat*)

BLAF: Een leuke meid. Maar wel eentje die weet wat ze wil.

ANNA: Ja agent, zo zijn die meisjes van tegenwoordig. Heel goed in staat om voor zichzelf op te komen,

De winkelbel gaat. Een vrouwenstem roept: "Blijf maar!". Alie op. Zij is geen sympathieke figuur. Zij is snibbig en nogal slordig gekleed. In het haar een aantal krulspelden. Ze draagt o.a. een schort, afzakkende kousen en ze loopt op afgetrapte sloffen.

ALIE: Zo agent Blaf, heb je dat vervelende nest nu eindelijk eens een keer goed de waarheid gezegd.

BLAF: Ja, dat heb ik gedaan.

ALIE: En een flinke bekeuring gegeven?

BLAF: Daarvoor leek het me nog een beetje te vroeg.

ALIE (*schel*): Te vroeg? Wat heet vroeg? Veel te laat zal je bedoelen. 't Is iedere dag hetzelfde liedje met die meid. Altijd zet ze d'r auto vlak voor m'n huis en voor m'n raam. En dan zie ik geeneens meer wat er hier in de straat gebeurt.

ANNA: D'r gebeurt hier nooit wat. En je weet zelf hoe vol het hier altijd staat, vooral nu met de bouw van die nieuwe supermarkt, juffrouw Kefbek. Als Fientje nou...

ALIE: We moeten ons allemaal aan de wet houden. En dat doe ik ook. Ik lig nooit in de overtreding. En dan heb ik het recht om dat ook van mijn medeburgers te eisen.

BLAF: Ik heb haar goed de wacht aangezegd, ze zal het nu in het vervolg wel laten. (*groet aan zijn pet*) Dames, tot ziens! (*af Denk eraan dat bij het afgaan door de winkel de winkelbel te horen is!*)

ALIE: Die agenten van vandaag de dag zijn ook allemaal vuilnis. Je drukt ze als oppassend burger met de neus op de feiten en wat doen ze? Een waarschuwing en meer niet. Dat kweekt gewoon criminaliteit. Maar ja, wat wil je niet zo'n modderfiguur als agent Blaf. Wat doet hij... hij staat erbij en kijkt ernaar!

ANNA: Je moet je daar niet zo over opwinden. De tijden veranderen en je moet met je tijd meegaan. Wij waren vroeger als de dood voor een agent maar vandaag de dag is zo'n wijkagent je beste vriend.

ALIE: Maar die griet van Steunbeer kan niet autorijden. Hoe ze daar met dat ouwe vehikel tegen het trottoir aan zit te hengsten, ik word er beroerd van. Ze heeft d'r rijbewijs zeker op een pakje croma!

ANNA: Wees nou niet zo giftig, juffrouw Kefbek. En je moet niet zo negatief zijn. Een beetje positief proberen te denken. En te genieten van het leven..., ja, van alles eigenlijk.

ALIE: Nou, m'n leven is nogal iets geweest om van te genieten, zeg!

ANNA: Ga effe zitten, dan schenk ik een kop thee voor je in. Om deze tijd komt er toch geen mens meer en ik ga toch zo afsluiten.
(schenkt thee)

ALIE (*ploft neer en begint een stekkie te draaien*): Ik heb veel meegemaakt in mijn leven en het is niet bepaald van een leien dakje gegaan. Eerst m'n huwelijk met Joop Kits. Het leek heel wat, weet je wel... loketbediende bij de posterijen, postzegels verkopen en zo. Dus ik dacht, dat zit wel snor... vast werk, vast pensioen en postzegels en een girorekening tegen inkoopsprijs. Maar toen we drie weken getrouwd waren zei hij tegen me: "Alie, zei d'ie. Alie, ik moet je wat vertellen. Ik ben psiegopaat". Ik zeg, wat kan 't schelen joh, zolang jij je brood maar hebt. Maar ja, toen ik een maand later met een blauw geknepen strot in het ziekenhuis lag, dacht ik er natuurlijk wel anders over. Dus... af Joop Kits!

ANNA (*troostend*): Maar je hebt nu Harry toch. Het lijkt me een aardige man.

ALIE: Och, ik wil niet klagen. Maar ja, 't is een zuivere zenuwpees. Te... als je 't mij vraagt. Daarom wil ik ook niet met hem samenwonen. Zo nu en dan samen is leuk maar verder geen polonaise aan m'n lijf. Hoewel Harry natuurlijk wel graag bij me in wil trekken. Je weet hoe mannen zijn als ze in de overgang zitten. Die willen verzorging, 's avonds met de tafeltjes bij de beeldbuis en thee met een wafeltje en verder niks. Een vrouw mag ze dan mooi achterna lopen. Maar daar pas ik voor. Ik zeg nee Harry, ik wil je wel als vriend maar dan in een lat-relatie. Ik ben en ik blijf allenig op m'n eigen.

ANNA: Nou ja, juffrouw Kefbek, dat kan toch ook best gezellig zijn.

ALIE: Nee, met een zenuwpees ga ik niet meer onder één dak wonen. Eén Joop Kits is meer dan zat. En als Harry het op z'n heupen krijgt, dan is-t-ie ook niet meer te houden. Dan staat hem het schuim op alle gaten van zijn gezicht. Maar makkelijk is het niet. Ik ben echt een vrouw met bagage.

ANNA: 't Is goed om iemand te hebben om samen mee eh...

ALIE: Samen wat? O, samen dat! Nou nee, la' maar zitten. Harry is niet een hitsig type... hij moet opgewarmd worden.

ANNA: Zo bedoelde ik het eigenlijk niet.

ALIE (*draaft door*): Ik vind het zo fijn dat ik zo af en toe eens even met je van gedachten kan wisselen, me eens even blootleggen, zo

van vrouw tot vrouw... voel u wel. Zo was ik al heel jong een vondeling...

ANNA: Ach wat sneu.

ALIE: M'n ouders die stierven als kind.

ANNA: Wat droevig allemaal.

ALIE: Ze zijn bij een scheepsramp omgekomen.

ANNA: Toch niet de Titanic?

ALIE: Zij waren de enige overledenen.

ANNA: Dus de rest leeft nog?

ALIE: Dat weet ik niet. 't Is ook alweer zo lang geleden, hè! Gelukkig heb ik altijd nog m'n vorstenhuis achter de hand. Daar leef ik altijd zo innig in mee, hè. Ik was nog blijer dan Claus toen Beatrix weer beter werd. Ik bedoel, d'r is daar geen verjaardag of ik stuur een kaartje.

ANNA: Daar zullen ze dan zeker wel blij mee zijn.

ALIE: Dat zijn ze, reken maar van jes. Ze bedanken me altijd als ik ze gefeliciteerd heb.

ANNA: Ik weet d'r niet zoveel vanaf. Toen Gosse en ik pas getrouwd waren, toen is Wilhelmina hier eens geweest om dat beeld van de oude Emma te onthullen in het Amalia van Solmspark. Ik weet nog wel dat dat in die dagen een hele gebeurtenis was. Alles was versierd met dennegroen en lampions en rozen van oranje crêpepapier. En 's avonds was er een groot vuurwerk in het park. O... het was prachtig. Van de ouwe koningin kan ik me niet zoveel meer herinneren. Wilhelmina was voor mij meer een bevederde pothoed met een kennel poolvossen eronder.

ALIE: Als er problemen zijn, dan schrijf ik ook altijd. Dan geef ik ze goede raad weet-je-wel. Ik vertegenwoordig het gewone volk en in principe is het voor hen goed om te weten wat er onder het gewone volk leeft.

ANNA: Hee, daar kijk ik van op.

ALIE: Zo heb ik Beatrix een maand geleden geschreven dat zij en Claus nu eens niet met die Heineken op zijn jacht op vakantie moeten gaan, maar eens een keer met iemand anders.

ANNA: Enne... hebben ze jouw raad opgevolgd?

ALIE: O ja, zo weet ik nu al dat Beatrix volgend jaar met Mies Bouwman op vakantie gaat. Zo weet ik ook dat Beatrix wat dichter bij het volk wil komen staan. Daarom heb ik haar aangeraden om bij de eerstvolgende Prinsjesdag een schort voor te doen.

ANNA (verbaasd): Een schort?!

ALIE: Ja, dan is ze echt een van ons.

Mannenstem in de winkel "Blijf maar". Sjors op. Hij is een zeurpiet, die altijd gelijk wil hebben, pinnig, gierig en nieuwsgierig, dus het type van een "oud wijf". Hij is gekleed in een corduroy broek, sloffen, een vest met das om de hals. Hij heeft een scherp en wat neuzelend, onprettig stemgeluid.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto